

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudcem JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci

žalobkyně: **Marta Suchánková**, narozená dne 6. 8. 1945
bytem Polní 22, 735 14 Orlová – Lutyně
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Kocurem
sídlem Osvobození 829, 735 14 Orlová – Lutyně

proti
žalovaným: **1. Ing. Lee Louda**
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno
2. OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Jirouskem
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

o určení popřené pohledávky

takto:

I. Řízení se **zastavuje**.

II. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalovanému 1. na náhradě nákladů řízení částku ve výši 8 228 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného 1., a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalovanému 2. na náhradě nákladů řízení částku ve výši 12 342 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného 2., a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobkyni z účtu České republiky - Krajského soudu v Ostravě ze zaplaceného soudního poplatku **vrácena** část soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 8. 9. 2016 se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že žalobkyně má za dlužníkem pohledávku ve výši 9 442 641 Kč z titulu náhrady důlních škod způsobených dlužníkem na

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Mrenicová.

nemovitosti žalobkyně par.č. 4545, jejíž součástí je stavba č. 357, zapsaná na LV č. 867 v kat. území Orlová, obec Orlová.

Podáním ze dne 30. 1. 2018 vzala žalobkyně žalobu zpět a navrhla, aby soud v tomto případě zvážil aplikaci ust. § 150 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) z důvodu majetkových poměrů žalobkyně. Žalobkyně je starobní důchodkyní, její měsíční příjem činí 11 000 Kč a v jiných soudních řízeních byla osvobozena od soudních poplatků.

Soud vyzval oba žalované, aby se vyjádřili k návrhu žalobkyně na aplikaci ust. § 150 o.s.ř.

Žalovaný 1. sdělil soudu, že se zpětvzetím žaloby souhlasí a rovněž souhlasil, aby mu s ohledem na majetkové poměry žalobkyně nebyla přiznána náhrada nákladů řízení. Žalovaný 2. sdělil soudu, že souhlasí se zpětvzetím žaloby, avšak nesouhlasí s aplikací ust. § 150 o.s.ř., neboť žalobkyně není osobou nemajetnou. Žalobkyně obdržela od dlužníka v průběhu let 2014 až 2015 náhradu za způsobené důlní škody na jejích nemovitostech v celkové výši 5 363 300 Kč. V řízení vedeném před Okresním soudem v Karviné sp.zn. 21 C 8/2016 vyšlo navíc najevo, že nemovitosti byly na žalobkyni převedeny na základě darovací smlouvy a žalobcem ve věci jednotlivých náhrad důlních škod je de facto syn žalobkyně.

Podle ust. § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“) nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Podle ust. § 96 zákona č. 99/1963 sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela (odst. 1). Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví (odst. 2 věta první).

S ohledem na zpětvzetí žaloby a souhlas žalovaných 1. a 2. s tímto zpětvzetím, soud řízení v souladu s ust. § 7 insolvenčního zákona a ust. § 96 odst. 2 věta první o.s.ř. zastavil.

Podle ust. § 163 insolvenčního zákona o nákladech incidenčního sporu a jejich náhradě rozhodne insolvenční soud v rozhodnutí o incidenčním sporu, a to podle ustanovení občanského soudního řádu, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Náhrada nákladů incidenčního sporu je zvláštní pohledávkou, na kterou se nevztahuje § 170 písm. f).

Podle ust. § 146 o.s.ř. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení bylo zastaveno (odst. 1 písm. b)). Jestliže některý z účastníků zavínil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady (odst. 2 věta první).

Podle ust. § 150 o.s.ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

Obecně platí, že náhradu nákladů sporného řízení ovládá zásada úspěchu ve věci. Ustanovení § 150 o.s.ř., zakládající diskreční oprávnění soudu, nelze považovat za předpis, který by zakládal zcela volnou diskreci soudu (ve smyslu libovůle), nýbrž jde o ustanovení, podle něhož je soud povinen zkoumat, zda ve věci neexistují zvláštní okolnosti, k nimž je třeba při stanovení povinnosti k náhradě nákladů řízení výjimečně přihlédnout. Ustanovení § 150 o.s.ř. proto nelze vykládat tak, že lze kdykoli bez ohledu na základní zásady rozhodování o nákladech řízení nepřiznat náhradu nákladů úspěšnému účastníkovi řízení (Srovnej s nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 26. 10. 2006 sp.zn. I. ÚS 401/06).

Povinnost k zaplacení soudního poplatku nelze ztotožňovat s povinností nést náklady soudního řízení (Srovnej s usnesením Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2008 sp. zn. III. ÚS 1058/08).

Žalobkyně zpětvzetím žaloby zavinila, že řízení muselo být zastaveno, je tak povinna nahradit žalovaným 1. a 2. náklady řízení dle ust. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Soud v daném případě neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, kdy by nemusel náhradu nákladů řízení žalovaným 1. a 2. přiznat dle ust. § 150 o.s.ř. Žalobkyně je sice starobní důchodkyní, avšak je vlastníkem několika nemovitostí, a to jednak nemovitost par.č. 4545, jejíž součástí je stavba č. 357, zapsaná na LV č. 867 v katastrálním území Orlová, obec Orlová, jak vyplývá z předmětné žaloby a dále nemovitosti par.č. 2507, jejíž součástí byla stavba č. 680 zapsaná na LV č. 867 v katastrálním území Orlová, obec Orlová, jak vyplývá z přihlášky pohledávek žalobkyně v insolvenčním řízení dlužníka č. P310. Z přihlášky pohledávek žalobkyně č. P310 soud také zjistil, že dlužník uhradil žalobkyni v roce 2014 jako náhradu dlužních škod na nemovitosti par.č. 2507 zapsané na LV č.867 v katastrálním území Orlová částku v celkové výši 5 363 300 Kč. Žalobkyně navíc ve svém návrhu ze dne 13. 2. 2018 sama uvedla, že má další příjmy z nájmu nemovitostí ve výši 220 000 Kč ročně. Žalobkyni tak nelze považovat za osobu nemajetnou a sociálně slabou, které by nahrazením nákladů řízení žalovaným 1. a 2. vznikla újma. Žalobkyně je vlastníkem několika nemovitostí, má pravidelné příjmy z nájmu nemovitostí a v roce 2014 obdržela od dlužníka částku ve výši 5 363 300 Kč. Žalobkyně je v řízení zastoupena právním zástupcem, proto si musela být vědoma toho, že v případě svého neúspěchu bude muset žalovaným 1. a 2., kteří jsou taktéž zastoupeni právními zástupci, nahradit náklady soudního řízení. Naopak ve vztahu k žalovaným 1. a 2. soud nespatřuje žádné okolnosti, které by vedly k závěru, že žalovaní 1. a 2. nemají právo, aby jim byla přiznána náhrada nákladů soudního řízení v plné výši. Pokud žalobkyně argumentuje tím, že byla v řízení před okresním soudem osvobozena od placení soudních poplatků, soud připomíná, že je třeba jasně rozlišovat povinnost platit soudní náklady a povinnost tyto náklady hradit. Skutečnost, že byla žalobkyně osvobozena od placení soudních poplatků automaticky neznamená, že nemusí v případě svého neúspěchu nahradit druhé straně náklady soudního řízení.

Jelikož se jedná o věc rozhodovanou v insolvenčním řízení, považuje se za tarifní hodnotu částka 50 000 Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů (dále jen „vyhláška“). Podle ust. § 7 bod 5 vyhlášky činí mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby částku 3 100 Kč. V tomto případě náleží žalovanému 1 odměna za 2 úkony právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, vyjádření ze dne 15. 8. 2017) dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky ve výši 6 200 Kč a náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za 1 úkon právní služby dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky, tj. 600 Kč za 2 úkony. Právní zástupce žalovaného 1. předložil soudu v souladu s ust. § 14a vyhlášky osvědčení o registraci

k DPH, proto se k částce skládající se z odměny a hotových výdajů připočte DPH ve výši 21 %, které činí 1 428 Kč. Žalovanému 1. tak vznikl nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč.

Žalovaný 2. má právo na náhradu nákladů řízení představující odměnu za 3 úkony právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, vyjádření ze dne 14. 8. 2017, 8. 2. 2018) dle ust. § 7 bod 5, ust. § 9 odst. 4 písm. c), ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky ve výši 9 300 Kč, náhradu hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za 1 úkon právní služby dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky, tj. 900 Kč za 3 úkony. Právní zástupce žalovaného 2. předložil soudu v souladu s ust. § 14a vyhlášky osvědčení o registraci k DPH, proto se k částce skládající se z odměny a hotových výdajů připočte DPH ve výši 21 %, které činí 2 142 Kč. Žalovanému 2. vznikl nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč.

Dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. platí, že zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátovi. V tomto případě byli žalovaní 1. a 2. zastoupeni advokátem, proto soud uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovaným 1. a 2. náhradu nákladů řízení k rukám jejich právních zástupců. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř., když nebyly shledány okolnosti, na základě kterých by byla pariční lhůta prodloužena, případně stanoveno, že plnění se bude dít ve splátkách.

Podle ust. § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 sb., o soudních poplatcích a poplatku za výpis z rejstříku trestů (dále jen „Soup“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

Sodu tak v souladu s ust. § 10 odst. 3 věta první Soup vrátil žalobkyni část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu.

Ostrava dne 26. února 2018

JUDr. Simona Pittermannová v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Mrenicová.